advokatnævnet

DATO: 29.06.2026 **Sagsnr.2025-3612**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved uden samtykke at fremlægge [virksomhed A]s (nu under konkurs) forligstilbud under en sag for skifteretten om begæring af selskabets konkurs.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. december 2025.

Sagsfremstilling:

[Indklagede] repræsenterede [virksomhed B] v/[X], der var bygherre, i en sag mod [virksomhed A] (nu under konkurs) om et krav på ca. 25 mio. kr. vedrørende misligholdelse af en totalentrepriseaftale om opførelse af 11 beboelseslejligheder. [Virksomhed B] var tidligere repræsenteret af [advokat A] og [advokat B]. [Klager] var reel ejer af samt bestyrelsesmedlem og tegningsberettiget direktør i [virksomhed A], som under sagen var repræsenteret af [advokat C].

I brev af 23. november 2023 til [bank A] anmodede [advokat A] og [advokat B] om udbetaling af entreprenørgarantier på 3.443.750 kr., jf. ABT 18 § 9, med henvisning

til bygherres ophævelse af totalentrepriseaftalen som følge af [virksomhed A]s uberettigede standsning af arbejdet samt manglende opfyldelse af aftale om supplerende garantistillelse. Af brevet fremgik endvidere bl.a., at det samlede krav kunne opgøres til 21.391.905 kr.

Ved påkrav af 8. oktober 2024 tilsendt [advokat C] fremsatte [advokat A] og [advokat B] krav om, at [virksomhed A] inden for 10 dage skulle betale 24.836.111 kr. Det fremgik af opgørelsen af kravet, at der var sket udbetaling af entreprenørgarantier på 3.443.750 kr.

Den 6. november 2024 indgav [indklagede] konkursbegæring mod [virksomhed A] ved [skifteretten] på baggrund af en konkursfordring opgjort til 24.836.111 kr. Han gjorde i den forbindelse gældende bl.a., at der ved syn og skøn var dokumenteret fejl og mangler for 21,9 mio. kr., og at den stillede garanti på 3.443.750 kr. var udbetalt uden forbehold henset til størrelsen på det rejste krav. Endvidere gjorde han gældende bl.a., at [virksomhed A] ikke havde reageret på det modtagne påkrav og ikke havde sandsynliggjort betalingsevne. På den baggrund gjorde [indklagede] gældende, at [virksomhed A] skulle anses for ude af stand til at opfylde dets forpligtelser, efterhånden som de forfaldt, hvorefter selskabet måtte anses for insolvent, jf. konkurslovens § 17, jf. § 18, idet denne betalingsudygtighed ikke kunne anses for forbigående.

[Advokat C] indgav svarskrift til skifteretten den 25. november 2024, hvori han principalt påstod afvisning, subsidiært at konkursbegæringen ikke blev taget til følge.

Den 10. december 2024 indleverede [indklagede] processkrift med bilag 5-7 til skifteretten med påstand om, at konkursbegæringen skulle fremmes. Til støtte herfor gjorde han gældende bl.a., at [virksomhed A] grundlæggende ikke havde forholdt sig til den manglende likviditet til at betale selskabets forpligtelser, efterhånden som de forfaldt, og at [virksomhed A] ikke havde dokumenteret nogen form for betalingsevne. Endvidere anførte han bl.a.:

> ”2.5 Ad syn og skøn – [virksomhed A] erkendt insolvent
>
> [Virksomhed B] har anvendt betydelige ressourcer på at dokumentere grundlaget for kravet mod [virksomhed A], hvilket er sket ved uvildigt syn og skøn, hvor [virksomhed A] har deltaget.

Processen med indhentelse af skønserklæring for rette dokumentation af stade, mangler samt udbedringsomkostninger er i fuld overensstemmelse med de gældende entrepriseretlige regler samt parternes aftale herom, jf. blandt andet e-mail af 7. november 2023, hvor følgende blev anført af [virksomhed A] (**bilag 5**):

> ”I stedet for at trække sagen i langdrag, ville det så ikke - uden præjudice – være bedre for parterne, at I hæver aftalen, får gennemført en staderegistrering og vi så finder en forligsmæssig løsning på udeståendet.”

Og videre blev det anført:

> ”Hvis I foretrækker en retlig tvist mellem parterne, skal jeg selvfølgelig ikke hindre jer, men umiddelbart tænker jeg, at det kun bliver advokaterne og de benyttede skønsmænd, der kommer til at vinde noget på det”

Derudover blev der ved e-mail af den 16. november 2023 anført følgende af [virksomhed A] (**bilag 6**):

> ”[Virksomhed A] er netop gået ud af seneste regnskabsår med ca. -6 mio., og næste regnskabsår kommer også grundet nedskrivning på denne sag til at blive blodrødt med et forventet underskud af ca. samme størrelse”
>
> ”Det er derfor min klare forventning, at [virksomhed A] ikke vil være i stand til at honorere et økonomisk krav, som [virksomhed B] måtte rejse overfor [virksomhed A], hvorfor en eventuel voldgiftssag tillige alene vil forringe [virksomhed B] økonomiske muligheder for færdiggørelse af byggesagen”

[Virksomhed A] undlod derudover at stille spørgsmål til skønsmanden, selvom det med fordel kunne være gjort, såfremt [virksomhed A] reelt havde nogen hensigt om at rette krav mod de relevante underentreprenører, hvilket [virksomhed A] dog undlod med følgende bemærkning (**bilag 7**):

> ”[Virksomhed A] ikke har midler til at betale – og idet jeg ikke selv som advokat ønsker at skulle hæfte, bryder jeg mig ikke om teksten ”fælles” ”

> Der ses således med den fremlagte korrespondance at være fuld erkendelse hos [virksomhed A] om, at der efter registrering af faktisk stade skulle ske en behandling en kravet fra [virksomhed B], og at [virksomhed A] allerede i efteråret 2023 ikke var "i stand til at honorere et økonomisk krav, som [virksomhed B] måtte rejse overfor [virksomhed A]".
>
> Det giver derfor ikke nogen praktisk mening, at [virksomhed A] nu henviser til løsningstrappe og voldgiftssag, når fordringerne har den fornødne klarhed, ligesom insolvensbetingelsen fremstår både dokumenteret og tidligere erkendt af [virksomhed A]."

Bilag 5-7 er fremlagt i deres helhed for Advokatnævnet og indgår i nævnets påkendelse af sagen. Nedenfor citeres alene en del af bilag 6 til processkriftet af 10. december 2024, som indeholder bl.a. en e-mail af 16. november 2023 fra [advokat C] til [advokat B] og [advokat A], hvoraf fremgår bl.a.:

> "Tak for nedenstående mail, som jeg nu har haft lejlighed til at drøfte med [virksomhed A], ligesom jeg har drøftet sagen med [advokat A] med henblik på at se, om en mindelig løsning kan findes som alternativ til en retlig tvist mellem parterne, hvilket også er baggrunden for, at nærværende mail i sin helhed er uden præjudice.
> […]
> [Virksomhed A] er forligsmæssigt villige til – som sidste tilbud – at lade [X] trække 2,9 mio. på garantien, ligesom [virksomhed A] i givet fald vil være villige til at hjælpe [X] bedst muligt videre ved eksempelvis:
> - *At overlevere projektmateriale,*
> - *Udlevere alt K/S og D&V materiale,*
> - Hjælpe [X] med oplysninger om det allerede byggede, herunder fremskaffe fornøden dokumentation og oplyse herom til kommende håndværkere,
> - *Oplyse om tillægsaftaler indgået med UE'ere,*
> - Lade [X] indtræde i [virksomhed A]'s sted i relation til mangelsansvar vedrørende UE'ere.
>
> Sammenholdt med resterende garanti (ca. kr. 500.000), vurderes ovenstående at være en markant bedre løsning for [X], idet alene sagsomkostningerne forbundet med stadeopgørelse / syn & skøn / sag om garantitræk for mig at se vil overstige differencebeløbet – og selv hvis [X] måtte få medhold i et fuldt garantitræk, da vil han samlet set stå værre på denne måde sammenholdt med ovenstående løsning.

> [Virksomhed A] er netop gået ud af seneste regnskabsår med ca. -6 mio., og næste regnskabsår kommer også grundet nedskrivning på denne sag til at blive blodrødt med et forventet underskud af ca. samme størrelse.
>
> Denne sag har derfor allerede nu haft katastrofale konsekvenser for [virksomhed A] med tab på over 10 mio. og en mistet egenkapital.
>
> Det er derfor min klare forventning, at [virksomhed A] ikke vil være i stand til at honorere et økonomisk krav, som [X] måtte rejse over for [virksomhed A], hvorfor en eventuel voldgiftssag tillige alene vil forringe [X]s økonomiske muligheder for færdiggørelse af byggesagen.
>
> Hvis ovenstående kan imødekommes, vil jeg imødese et oplæg til endelig forligsmæssig løsning til afslutning af denne byggesag og parternes mellemværender i den forbindelse."

Ved e-mail af 13. december 2024 til [skifteretten] − med kopi til bl.a. [indklagede] − skrev [advokat C] bl.a.:

> "Indledningsvist **opfordres** [indklagede], der er ansvarlig for indleveringen af processkriftet af 10. december 2024, om at frafalde dette sammen med bilag 5 til 7.
>
> Indtil [indklagede]s stillingtagen hertil, skal jeg bede Skifteretten om at se bort fra processkriftet og de i den forbindelse indleverede bilag 5-7.
>
> Det bemærkes hertil, at processkriftet er bygget op om en forligsmæssig dialog, ligesom bilag 5 og 6 begge er konkrete forligstilbud fra [virksomhed A] til [virksomhed B], der i sagens natur ikke bør indgå i sagen, ligesom fremlæggelsen heraf åbenlyst er i strid med reglerne om god advokatetik, reguleret i art. 51, ligesom det klart af de pågældende bilag er anført, at de er skrevet uden præjudice, hvorfor der således ikke kan herske en berettiget forventning fra [indklagede] om det modsatte. Det følger endvidere direkte af teksten i bilagene, at disse er skrevet i forligsmæssigt øjemed, hvorfor [indklagede] heller ikke ved fremlæggelsen heraf med rette kunne være i tvivl herom.
>
> Det bemærkes for nuværende overordnet, at advokater har pligt til at afsøge mulighederne for at finde en forligsmæssig løsning jf. de advokatetiske reglers art. 54, stk. 2.
>
> Det anføres derfor også i de kommenterede advokatetiske regler, s. 244,

at:

> ”(…) Derfor er det vigtigt, at der lægges en beskyttende ramme om forligsprocessen. Incitamentet til at deltage i forligsforhandlinger ville være meget mindre, hvis modparten frit ville kunne fremlægge modpartens forligsforslag for retten.”

Dette er således også direkte reguleret i artikel 51, der har følgende indhold:

> ”Artikel 51. Har en part forud for eller under en verserende retssag, voldgift eller anden tvisteløsning tilbudt forlig, må modpartens advokat ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forligsforslaget uden samtykke fra modparten.
> Stk. 2. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at advokaten fremlægger og oplyser om forligsforslag fra egen klient.”

Bilag 7 indeholder en mellem advokaterne intern dialog og relaterer sig således ikke til [virksomhed A], hvorfor dette bilag tilmed bør udgå af sagen. Det bemærkes, at jeg forinden denne mail har redegjort nærmere for synspunkterne over for [indklagede].

Alene i det omfang [indklagede] fastholder, at processkriftet skal indgå i sagen sammen med bilag 5- 7, vil Skifteretten være nødsaget til at orientere sig i indholdet.

På baggrund af nærværende mail vil jeg bede Skifteretten sætte en meget kort frist for meddelelse fra [indklagede] om, hvorvidt processkriftet af 10. december 2024 inkl. bilag 5-7 fastholdes indleveret i sagen.”

I perioden fra den 16. til den 20. december 2024 pågik e-mailkorrespondance mellem [advokat C] og [indklagede], som anførte bl.a.:

> ”Vi har drøftet sagen internt. Det var og er fortsat vores forståelse, at forbuddet mod fremlæggelse af forligstilbud alene gælder fremlæggelse over for "den afgørende instans", jf. ordlyden af AER art. 51. Vores forståelse af korrespondancen er, at tvisten på daværende tidspunkt vedrørte det mulige garantikald, og denne tvist er ikke længere aktuel.
>
> Det bemærkes derudover i forhold til selve opgørelsen af kravet, hvilket

> jeg forstår, at der er tvist om, at det ikke er Skifteretten, der er den afgørende instans i den forbindelse, da skifteretten ikke tager stilling til sagens materielle indhold, og dermed heller ikke størrelsen på kravet mod [virksomhed A]. Dette kan alene ske i forbindelse med en efterfølgende fordringsprøvelsessag efter konkurslovens regler.
>
> De fremlagte bilag vedrører træk på garantien, hvilket ikke er relevant for tvisten, da garantien ubestridt er kaldt og udbetalt uden forbehold, og dette forhold er derved også løst.
>
> I forhold til bilag 7, så beklager vi meget, hvis du fortsat føler, at det er taget ud af kontekst. Henset til selskabets omstændigheder og - efter vores vurdering - insolvens, så er det dog relevant for den vurdering, som skifteretten skal lave, nemlig om [virksomhed A] har betalingsevne.
>
> Vi beklager også, at du finder det ukollegialt at fremlægge korrespondance mellem parternes advokater. Korrespondancen er dog relevant at inddrage, da den underbygger, at konkursbetingelserne er opfyldte, og vi må jo hver især varetage blot vores klienters interesser bedst muligt efter reglerne.
>
> Jeg kunne aldrig finde på at fremlægge et forligstilbud om den konkrete tvist, som en sag måtte vedrøre, og det mener jeg altså heller ikke er tilfældet i denne sag.
>
> Vi har dog for at imødekomme dit ønske pr. kulance overstreget yderligere i bilagene, jf. vedhæftede. Kan dette accepteres?
>
> Vi hører gerne dine bemærkninger, så vi kan få berigtiget bilagene overfor Skifteretten på trods af ovenstående."

[Indklagede] har oplyst, at han ikke modtog svar fra [advokat C] på ovenstående e-mail.

Det fremgår af CVR, at [virksomhed A] den 20. december 2024 ændrede navn til […].

Den 27. december 2024 indgav [klager] egenbegæring om konkursbehandling til [skifteretten] på vegne af [virksomhed A] med begrundelsen, at selskabet ikke længere kunne opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfaldt, og idet betalingsudygtigheden måtte antages ikke blot at være forbigående, jf.

konkurslovens § 17.

Af udskrift fra [skifteretten]s retsbog af 30. december 2024 fremgår bl.a., at retten på baggrund af egenbegæringen besluttede at tage [virksomhed A] under konkursbegæring. Retten udpegede [indklagede] og [advokat D] som kuratel og til at tegne i forening.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved uden samtykke at fremlægge [virksomhed A]s (nu under konkurs) forligstilbud for skifteretten i forbindelse med en sag om begæring af selskabets konkurs.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende bl.a., at det burde have stået [indklagede] klart, at han fremlagde [virksomhed A]s forligstilbud, selv om det var en anden advokat, som oprindeligt havde modtaget forligstilbuddet. Det er også gjort gældende, at det fremgår af de advokatetiske regler artikel 51, at: ”Har en part forud for eller under en verserende retssag, voldgift eller anden tvisteløsning tilbudt forlig, må modpartens advokat ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forligsforslaget uden samtykke fra modparten.” Endvidere har [klager] henvist til De advokatetiske regler - kommenteret, 3. udgave, 2022, Lars Økjær Jørgensen & Martin Lavesen, s. 245-246: ”En part må gerne fremlægge sine egne forligsforslag. […] Det kan dog ikke gælde i tilfælde, hvor indholdet af partens forligsforslag direkte eller indirekte afslører indholdet af modpartens forslag. Hvis et dokument, som både indeholder modpartens forligsforslag og andet, som det er tilladt at fremlægge, ønskes fremlagt, må der foretages ekstrahering, så modpartens forligsforslag ikke fremgår af den fremlagte udgave af dokumentet. […] Ligeledes er forbuddet uafhængigt af, hvornår advokaten, der ønsker at fremlægge forligstilbuddet, er indtrådt i sagen, og om den pågældende advokat har været på sagen, mens forligsforhandlingerne fandt sted.”

Derudover har [klager] gjort gældende, at han som reel ejer af [virksomhed A] på tidspunktet for den adfærd, som han klager over, har retlig interesse i at klage over [indklagede]s adfærd. Eftersom [indklagede] efterfølgende er blevet indsat som

kurator i konkursboet efter [virksomhed A], er det ikke muligt at opnå kurators samtykke til nærværende klagesag, idet [indklagede] i sagens natur ikke vil godkende, at der indledes en klagesag mod ham selv.

Indklagede:

[Indklagede] har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Til støtte for afvisningspåstanden har [indklagede] særligt gjort gældende, at [klager] ikke har den fornødne retlige interesse i den indgivne klage. Han har ikke individuel, væsentlig og direkte interesse i sagens udfald, og påstanden er ikke tilstrækkelig aktuel. Det er alene [virksomhed A], som er klageberettiget. Som tidligere reel ejer af [virksomhed A] har [klager] ikke nogen retlig interesse i klagen, idet [virksomhed A] indgav egenbegæring om konkurs, inden skifteretten nåede at tage stilling til den af [indklagede] indgivne konkursbegæring. Den eventuelle interesse, som [klager] henviser til, er alene en afledt, indirekte interesse, som ikke har den fornødne væsentlighed eller styrke, jf. principperne i Københavns Byrets dom af 14. april 2021 (BS-38259/2019-KBH), hvor en kapitalejer ikke havde retlig interesse i en klage, idet denne alene tilkom selskabet, som i sagen var konkursboet.

Til støtte for frifindelsespåstanden har [indklagede] gjort gældende, at der ikke er påvist handlinger, som er i strid med de advokatetiske regler. I det omfang, at Advokatnævnet måtte finde, at de omhandlede bilag 5-7 udgør forligstilbud, er der ikke sket fremlæggelse for ”den afgørende instans” i den forstand, som forbuddet i de advokatetiske regler artikel 51, stk. 1, omfatter. De omhandlede bilag blev fremlagt ved et processkrift indgivet til skifteretten i forbindelse med, at [virksomhed B] indgav konkursbegæring mod [virksomhed A], og skifteretten skulle således ikke tage stilling til tvisten mellem parterne, herunder opgørelsen af kravet mod [virksomhed A], men skulle alene bedømme, om konkursbetingelserne var opfyldt. [Indklagede] har i den forbindelse gjort gældende, at afsigelse af konkursdekret ikke har nogen materiel betydning for den præcise og bindende opgørelse af [virksomhed B]s krav mod [virksomhed A]. En sådan opgørelse af kravene (konkursfordringen) kan først ske senere efter konkurslovens regler om fordringsprøvelse med mulig domstolsprøvelse.

Endvidere har [indklagede] bestridt, at de omtvistede e-mails fra efteråret 2023 hver især indeholdt konkrete forligstilbud, som var relevante i efteråret 2024. Hvis Advokatnævnet måtte finde, at de fremlagte bilag udgør fremlæggelse af forligstilbud, så gøres det gældende, at disse alene vedrørte tvisten om trækket på garantien, som på tidspunktet for fremlæggelsen under konkurssagen allerede var afsluttet med garantiens udbetaling. Det fremgår også af det fremlagte påkrav af 8. oktober 2024, at garantien allerede var udbetalt. Oplysningerne i de fremlagte e-mails kunne således på tidspunktet for fremlæggelsen ikke længere anvendes til at påvirke rettens materielle afgørelse, idet tvisten allerede var afgjort ved udbetaling af den fulde garanti. Det, som skifteretten skulle tage stilling til vedrørende bilagene, var ikke den afsluttede tvist om garantitrækket, men derimod det anførte omkring [virksomhed A]s økonomiske stilling, og om konkursbetingelserne var opfyldt eller ej.

[Indklagede] har endvidere henvist til Advokatnævnets kendelse af 22. november 2011, sagsnr. 2010-983, hvori nævnet udtalte: ”Advokatnævnet lægger til grund, at advokat B overfor retten fremkom med oplysningerne om det tidligere afgivne forligstilbud på et tidspunkt, hvor hovedsagen var endeligt afgjort ved et retsforlig, og hvor det alene var overladt retten at træffe afgørelse om sagsomkostninger. […] Oplysningerne om forligstilbuddet kunne således på tidspunktet for fremsættelsen ikke længere anvendes til at påvirke rettens materielle afgørelse, men var et relevant indlæg i relation til rettens fastsættelse af sagsomkostningerne." Den indklagede advokat blev frifundet i det omhandlede klagepunkt, hvilket også bør ske i nærværende sag, idet bl.a. fremlæggelsen, selv for det teoretiske tilfælde, hvor skifteretten kunne have taget stilling, ikke længere kunne påvirke ”*rettens materielle afgørelse*.”

Derudover er det anført, at [indklagede] i e-mail af 20. december 2024 tilbød at ekstrahere i bilagene, inden skifterettens stillingtagen, men dette blev aldrig besvaret af [advokat C]. I stedet indgav [virksomhed A] egenbegæring om konkurs den 27. december 2024, hvorved skifteretten aldrig nåede at tage stilling til de relevante bilag m.v., idet konkurssagen blev fremmet med den indgivne egenbegæring.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet finder, at [klager] har den fornødne retlige interesse i klagen, idet denne vedrører [indklagede]s adfærd over for [virksomhed A] på et tidspunkt, hvor [klager] var bl.a. reel ejer af og tegningsberettiget direktør i selskabet.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Har en part tilbudt forlig, må modparten ikke over for den afgørende instans fremlægge eller på anden måde oplyse om forslaget uden udtrykkeligt samtykke fra modparten. Advokaten må derimod fremlægge og oplyse om forligsforslag fra egen klient.

Nævnet lægger til grund, at den del af tvisten, som vedrørte de stillede entreprenørgarantier, var endeligt afklaret ved den fulde frigivelse af disse, før [indklagede] den 10. december 2024 indgav processkriftet med bilag 5-7 til [skifteretten].

Advokatnævnet finder under de konkrete omstændigheder, at [indklagede] ikke er gået videre end berettigede hensyn til varetagelse af hans klients interesser tilsagde ved det anførte i processkriftet af 10. december 2024 vedrørende forligsdrøftelser og ved fremlæggelsen af bilag 5-7, som skete uden samtykke fra [virksomhed A].

Nævnet har herved lagt vægt på, at de af [indklagede] citerede og fremlagte forligstilbud fra [virksomhed A] omhandlede et tvistepunkt om udbetaling af entreprenørgarantier, som allerede var blevet afklaret ved den forudgående frigivelse af disse. Herefter og henset til, at sagen for [skifteretten] vedrørte, om der var grundlag for at fremme den af [indklagede] indgivne konkursbegæring mod [virksomhed A], finder nævnet, at de citerede og fremlagte forligstilbud om entreprenørgarantier fra [virksomhed A] ikke kunne anses for egnede til at påvirke skifterettens materielle afgørelse om konkursbegæringens fremme. Endvidere har nævnet lagt vægt på, at det var et rimeligt begrundet sagsskridt, at [indklagede] citerede og fremlagde [advokat C]s bemærkninger om [virksomhed A]'

betalingsevne, som blev fremsat i forbindelse med forligstilbuddene, med henblik på at godtgøre over for skifteretten, at [virksomhed A] var insolvent.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede].

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Steen Mejer